

Moet artikel 5, punt 1, sub b, van verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1) aldus worden uitgelegd dat de verkoper van roerende goederen die op het grondgebied van een lidstaat woont, en die de koper met woonplaats in een andere lidstaat de goederen, zoals contractueel overeengekomen, op verschillende plaatsen in deze andere lidstaat levert, door de koper met betrekking tot een alle (deel-)leveringen betreffend contractueel recht — eventueel naar keuze van verzoeker — voor het Gerecht van een van deze plaatsen (van uitvoering) kan worden gedaan?

Beroep, op 27 oktober 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek

(Zaak C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Procestaal: Frans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 oktober 2005 beroep ingesteld tegen Franse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. Bordes als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat Franse Republiek, door de uitoefening van de activiteiten in verband met de kunstmatige inseminatie van runderen enkel voor te behouden aan de in Frankrijk erkende inseminatiestations, de krachtens de artikelen 43 EG en 49 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de artikelen 43 EG en 49 EG is het recht van vestiging respectievelijk het vrije verrichten van diensten neergelegd. Artikel 46 EG bepaalt voorts dat de door die artikelen geformuleerde voorschriften en de maatregelen uit hoofde daarvan genomen niet afdoen aan de toepasselijkheid van de nationale bepalingen van een lidstaat waarbij een bijzondere regeling is vastgesteld voor vreemdelingen welke bepalingen uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid gerechtvaardigd zijn. Laatstgenoemde bepaling is in de onderhavige zaak niet aan de orde, daar het bezwaar van de Commissie geen betrekking heeft op een bijzondere regeling voor onderdanen van de andere lidstaten, die de activiteiten van kunstmatige inseminatie in Frankrijk wensen uit te oefenen, maar op de onmogelijkheid de jure en de facto voor die

gemeenschapsonderdanen om tot die activiteit toegang te krijgen wegens het monopolie dat in Frankrijk aan de „inseminatiestations” is verleend, met name op grond van twee Franse wettelijke bepalingen.

Kunstmatige inseminatie is in Frankrijk een feitelijk en juridisch monopolie ten gunste van „inseminatiestations”, dat de uit andere lidstaten afkomstige verrichters van die diensten de toegang tot die activiteiten op grond van het recht van vestiging dan wel op grond van het recht van het vrij verrichten van diensten verbiedt. De Franse autoriteiten beroepen zich op gezondheidsoverwegingen die volgens hen de vaststelling of handhaving van nationale maatregelen kunnen rechtvaardigen, die zo restrictief zijn dat die twee in het Verdrag verankerde vrijheden feitelijk niet meer bestaan, terwijl de Commissie de geldigheid van de aangevoerde rechtvaardigingsgronden betwist en van mening is dat die beperkingen naar hun aard in elk geval niet evenredig zijn aan het doel van sanitaire veiligheid dat voornamelijk ter rechtvaardiging daarvan is aangevoerd.

Verzoek van het Finanzgericht Hamburg van 30 augustus 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Jan De Nul NV en Hauptzollamt Oldenburg

(Zaak C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Procestaal: Duits)

Het Finanzgericht Hamburg heeft bij beschikking van 30 augustus 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 31 oktober 2005, in het geding tussen Jan De Nul NV en Hauptzollamt Oldenburg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

- 1) Hoe moet het begrip vaart op communautaire wateren in de zin van artikel 8, lid 1, sub c, eerste alinea, van richtlijn 92/81⁽¹⁾ worden afgebakend ten opzichte van het begrip binnenvaart in de zin van artikel 8, lid [2, sub b], van richtlijn 92/81?
- 2) Moet het gebruik van een zuigschip met open laadruimte (zogenaamde hopperzuiger) in communautaire wateren steeds als vaart in de zin van artikel 8, lid 1, sub c, eerste alinea, van richtlijn 92/81 worden beschouwd of moet onderscheid worden gemaakt tussen de diverse activiteiten tijdens het gebruik?

⁽¹⁾ PB L 316, blz. 12.